

РЕШЕНИЕ

№ 1111

гр. София, 22.02.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 23.01.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **12333** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], район „Т.“, [улица], ет. 3, офис 9, представлявано от управителя И. Д. С., чрез пълномощник адв. К., против Решение № 12-РД-1793-00/18.10.2017г. на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) С., с което на основание чл. 71, ал. 2 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) е отказана регистрация и издаване на регистрационен документ на името на дружеството.

В жалбата са наведени доводи, че оспореното решение е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Сочи се, че не е налице визираното материалноправно основание за отказ, тъй като към 04.10.2017г. търговецът не е имал задължения по чл. 87, ал. 6 от ДОПК. Административният орган не е представил доказателства кога е изискал издаването на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от ДОПК, кога е изпратено и кога е получено писмото от НАП, не е ясно към коя дата дружеството има публични задължения – за какво са и дали не са били погасени своевременно. Освен това, заявителят не е уведомен за удостоверението от НАП, поради което не е могъл да се запознае с него, да депозира становище и да представи оборващи доказателства. В допълнение се твърди, че посоченото в оспорения акт основание за отказ – чл. 71, ал. 2 от ЗООС, не фигурира сред основанията за отказ за издаване на регистрационен документ и за регистрация на търговеца по чл. 78, ал. 12

от ЗУО. 3. не е субект по ЗООС в производството по издаване на искания регистрационен документ. На практика органът е допуснал правоприлагане по аналогия, което е недопустимо. В заключение се изтъква, че по силата на чл. 36 от ЗУО в полза на заявителя е възникнало установеното по закон право на „мълчаливо съгласие“ за извършване на дейността, предмет на исканата регистрация, поради непроизнасянето на органа в изискуемия срок. По изложените съображения се претендира отмяна на решението със законните последици.

Ответникът – директорът на Регионална инспекция по околната среда и водите С., чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

[фирма] е подало заявление вх. № 11989/25.09.2017г. до директора на РИОСВ С. за извършване на регистрация и издаване на регистрационен документ за извършване на дейности по третиране на отпадъци. Заявлението е депозирано на основание чл. 78, ал. 3 във вр. с чл. 35, ал. 3 от ЗУО.

В съответствие с чл. 78, ал. 7 от ЗУО компетентният орган е изискал по служебен път от ТД на НАП С. издаването на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от ДОПК за липса на задължения. Съгласно удостоверение /изх. № 225531701551515/29.09.2017г./ за наличието или липсата на задължения по чл. 87, ал. 11 от ДОПК, издадено от орган по приходите при ТД на НАП С., по данни, актуални към 29.09.2017г., [фирма] има задължения. Удостоверението е изпратено на ответника на 29.09.2017г. - по електронен път с електронен подпис във връзка с комплексното административно обслужване и е получено в РИОСВ С. на същата дата.

С Решение № 12-РД-1793-00/18.10.2017г. на директора на РИОСВ С. е отказана регистрация и издаване на регистрационен документ на [фирма]. Отказът е постановен на основание чл. 71, ал. 2 от Закона за опазване на околната среда, а от фактическа страна е мотивиран с полученото по служебен път удостоверение по чл. 87, ал. 6 от ДОПК, според което дружеството има задължения.

По делото е приложена справка от електронни услуги на НАП за задължения на [фирма], според която към 04.10.2017г. дружеството няма задължения.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 58, ал. 4 от АПК непроизнасянето в срок се смята за мълчаливо съгласие само в случаите и при условията, предвидени в специалните закони. Такъв закон в случая е Закон за управление на отпадъците (ЗУО). Разпоредбата на чл. 36 от ЗУО предвижда, че изтичането на сроковете за извършване на регистрация или издаване на разрешение или за изменение и/или допълнение на регистрация или разрешение по чл. 35 в случаите по този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му се смята за мълчаливо съгласие за извършване на съответната дейност. Следователно в специалния ЗУО законодателят е квалифицирал пропускането на срока за произнасяне като „мълчаливо съгласие за извършване на съответната дейност“.

За да се формира мълчаливо съгласие по смисъла на чл. 36 от ЗУО, следва да липсва произнасяне от органа в законоустановения 14-дневен срок от датата на подаване на заявлението или отстраняване на нередовностите, и/или предоставяне на

допълнителната информация /чл. 78, ал. 10 от ЗУО/. Когато удостоверението по чл. 87, ал. 6 от ДОПК не е предоставено по служебен път в 14-дневния срок за произнасяне, регистрацията се извършва в 3-дневен срок от получаването му /чл. 78, ал. 11 от ЗУО/. По делото не се твърди, а и не са ангажирани доказателства, че на заявителя са давани указания за отстраняване на нередовности и/или предоставяне на допълнителна информация. Заявлението е подадено на 25.09.2017г., следователно 14-дневният срок по чл. 78, ал. 10 от ЗУО е изтекъл на 09.10.2017г. В случая не е налице хипотезата на чл. 78, ал. 11 от ЗУО, тъй като удостоверението от ТД на НАП С. е получено от ответника по електронен път на 29.09.2017г., т.е. в 14-дневния срок за произнасяне. От изложеното и по арг. от чл. 36 от ЗУО се налага изводът, че на 10.10.2017г. органът е формирал мълчаливо съгласие за извършване на дейността, предмет на исканата регистрация. Оспореното решение е постановено на 18.10.2017г., след формирането на мълчаливото съгласие. По този начин административният орган е допуснал съществено процесуално нарушение, което е достатъчно основание за отмяна на процесното решение.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че дори и в специалния ЗУО да не беше предвидена фикцията „мълчаливо съгласие“, оспореният отказ е материално незаконосъобразен.

Съгласно чл. 35 от ЗУО за извършване на дейностите по третиране на отпадъци се изисква разрешение или регистрация. Според чл. 35, ал. 3 от ЗУО за извършване на дейностите по ал. 2, т. 2 - 5 /за тях не се изисква разрешение/ се изисква регистрация и издаване на документ по реда на глава пета, раздел II „Регистрация за дейности с отпадъци“. По силата на чл. 78, ал. 1 от ЗУО регистрация по чл. 35, ал. 3 се извършва на лица, регистрирани като търговци по българското или по националното си законодателство, на държавни и общински предприятия, сдружения на общини, кооперации и бюджетни предприятия по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗСч, които отговарят на изискванията на този закон. Съгласно чл. 78, ал. 3 от ЗУО за извършване на регистрацията лицата по ал. 1 подават заявление по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите, в което се посочват данните, изброени в т. 1-7, и се прилагат визираните в ал. 4 документи.

Разпоредбата на чл. 78, ал. 7 от ЗУО предвижда, че в тридневен срок от постъпване на заявлението компетентният орган изисква по служебен път издаването на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от ДОПК за липса на задължения. Регистрацията се извършва от компетентния орган в 14-дневен срок от датата на подаване на заявлението, а когато удостоверението от НАП не е предоставено по служебен път в срока за регистрация, регистрацията се извършва в 3-дневен срок от получаването му /чл. 78, ал. 7, 10 и 11 от ЗУО/.

Съгласно чл. 87, ал. 6 от ДОПК органът по приходите издава удостоверение за наличието или липсата на задължения по искане на задълженото лице или въз основа на акт на съда в 7-дневен срок от постъпването на искането или на акта. В удостоверението се отбелязва и отговорността за чужди задължения. В удостоверението не се отбелязват задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения. За целите на комплексното административно обслужване компетентните органи могат да изискват и да получават от органите по приходите удостоверения за наличие или липса на задължения на лицето с изключение на задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения /чл. 87, ал. 11 от ДОПК, ред. ДВ, бр. 13/2016 г.,

в сила от 15.04.2016 г./. В случая административният орган е изискал издаване на удостоверение на основание чл. 87, ал. 11 от ДОПК, тъй като с тази разпоредба е уредено правомощието на компетентните органи да изискват и да получават удостоверения за наличие или липса на задължения на заявителя. По реда на чл. 87, ал. 6 от ДОПК тази информация може да се получи само по искане на задълженото лице или въз основа на акт на съда.

Съгласно удостоверение по чл. 87, ал. 11 от ДОПК /изх. № 225531701551515/29.09.2017г./, издадено от ТД на НАП С., към 29.09.2017г. заявителят [фирма] има задължения. Оспореният отказ за регистрация е постановен на 18.10.2017г., като от фактическа страна е обоснован с наличието на задължения, отразени в удостоверението по чл. 87, ал. 11 от ДОПК. В настоящото производство жалбоподателят представя справка от НАП, неоспорена от ответника, за задълженията на дружеството към 04.10.2017г., от която се установява, че [фирма] няма задължения. Следователно към датата на издаване на процесното решение заявителят не е имал задължения, което обстоятелство не е установено и съобразено от компетентния орган. Този пропуск представлява съществено нарушение на процесуалните правила – чл. 35 от АПК, довело до материална незаконосъобразност на акта.

В допълнение следва да се посочи, че компетентният орган неправилно е обосновал постановения отказ с разпоредбата на чл. 71, ал. 2 от Закона за опазване на околната среда. На първо място, в случая е депозирано заявление в РИОСВ С. за извършване на регистрация и издаване на регистрационен документ на основание чл. 78, ал. 3 от Закона за управление на отпадъците. Именно това е приложимият материален закон, като в чл. 78, ал. 12, т. 1 и 2 от същия са разписани и основанията за отказ за извършване на регистрация. На второ място, нормата на чл. 71, ал. 2 от ЗООС визира отказ за издаване на разрешителни или разрешения на лица, които имат парични задължения към държавата или общината по смисъла на чл. 162, ал. 2 от ДОПК, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган. Следователно тази норма е приложима само за хипотезите на разрешителен режим, предвидени в ЗООС, докато настоящият случай касае регистрационен режим, регламентиран в ЗУО. Отделно от това, по преписката не са налице доказателства, че заявителят [фирма] има задължения, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган.

По изложените съображения оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като е постановено при формирано мълчаливо съгласие по смисъла на чл. 36 от ЗУО, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК основателна е претенцията на жалбоподателя да му бъдат присъдени направените по делото разноски, изразяващи се във внесена държавна такса в размер на 50 лв., и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 650 лв. Разноските са своевременно поискани и надлежно доказани. Съдът намира за основателно възражението на ответника за прекомерност, поради което адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено на 500 лв. Ответникът следва да заплати на жалбоподателя разноски в общ размер от 550 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], район „Т.“, [улица], ет. 3, офис 9, представлявано от управителя И. Д. С., Решение № 12-РД-1793-00/18.10.2017г. на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите С..

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите С., [улица], да заплати на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], район „Т.“, [улица], ет. 3, офис 9, направените по делото разноси в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: